

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดขอนแก่น ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษา จากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดขอนแก่น ในขณะที่ทำการศึกษา (พ.ศ. 2538) ทั้งหมดทุกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ ตำบลเมืองเก่า ตำบลบ้านค้อ ตำบลสาวะถี อำเภอเมืองขอนแก่น และตำบลน้ำพอง ตำบลกุดน้ำใส อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มีจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งสิ้น 185 คน โดยจะได้นำเสนอผลการศึกษาวิจัยทั้งในด้านการพรรณนา การแสดงในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย ที่ได้กำหนดประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เรียงตามลำดับดังนี้

- 4.1 ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น
- 4.2 ระดับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.4 แนวทางในการให้ความรู้ แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น

4.1.1 เพศ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนแตกต่างกัน สามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	173	93.5
หญิง	12	6.5
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นเป็นชาย จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 และเป็นหญิงจำนวน 12 คน ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมดของจังหวัดขอนแก่น

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง แต่ถึงกระนั้นก็ตามการที่มีเพศหญิง เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นโดยตรงถึง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดนั้นย่อมเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ว่า ประชาชนในจังหวัดขอนแก่นมีแนวโน้มในการยอมรับการทำงานร่วมกัน ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงและแสดงให้เห็นถึงสิทธิที่เท่าเทียมกันโดยเปิดโอกาสให้ทุกเพศสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเองแม้จะมีจำนวนแตกต่างกันก็ตาม

4.1.2 อายุ อายุของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ที่ศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ระดับกล่าวคือ ต่ำกว่า 40 ปี 40 - 50 ปี และ 50 ขึ้นไป ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 40 ปี	58	31.4
40 - 50 ปี	72	38.9
50 ปีขึ้นไป	55	29.7
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนมากจะมีอายุอยู่ระหว่าง 40-50 ปี มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาได้แก่อายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และผู้ที่มีอายุเกินกว่า 50 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ตามลำดับในจำนวนดังกล่าวพบว่าผู้ที่มีอายุน้อยที่สุดมีอายุ 25 ปี และอายุสูงสุดมีอายุมากถึง 69 ปี

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดขอนแก่น จะอยู่ในวัยกลางคน ก่อนไปทางกลุ่มที่อยู่ในวัยฉกรรจ์ มากกว่าไปทางผู้สูงอายุ ทำให้เห็นได้ว่า คนที่อยู่ในวัยกลางคนและวัยฉกรรจ์ มีความสนใจในการพัฒนาท้องถิ่นโดยอาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของท้องถิ่น และได้รับการยอมรับจากประชาชนมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามจากการศึกษาพบว่ายังมีผู้สูงอายุ แม้จะมีอายุสูงถึง 69 ปี แล้วก็ตาม ก็ยังอาสาสมัครตนเองเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นแต่มีจำนวนไม่มาก กล่าวคือมีผู้ที่อายุ 60 ปี ขึ้นไป เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ดังนั้นแนวโน้มที่คนในวัยฉกรรจ์จะได้รับการยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของจังหวัดขอนแก่น น่าจะมีเพิ่มมากขึ้น

4.1.3 **ระดับการศึกษา** ระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นออกเป็น 4 ระดับ กล่าวคือ ป.4-ป.6 หรือเทียบเท่า ม.1-ม.6 หรือเทียบเท่า บวช.-อนุปริญาหรือเทียบเท่า และปริญาตรีขึ้นไปซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ป.4-ป.6 หรือเทียบเท่า	131	70.8
ม.1-ม.6 หรือเทียบเท่า	41	22.2
บวช.-อนุปริญา หรือเทียบเท่า	10	5.4
ปริญาตรีขึ้นไป	3	1.6
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 3 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ คือ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ปีที่ 6 หรือเทียบเท่าจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 เรียนจบประโยควิชาชีพถึงอนุปริญา หรือเทียบเท่า จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และจบปริญาตรีขึ้นไปมีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นส่วนมากมีการศึกษาค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในอดีตที่ผ่านมาการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับในหมู่บ้าน หรือตำบล ยังมีไม่มากนัก หรือแทบไม่มีเลย การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านกับสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเมืองไม่สะดวกเท่าที่ควร ดังนั้นสมาชิก

องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ จึงมีระดับการศึกษา อยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่า ระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล น่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้นโดยจะเห็นได้จากมีสมาชิกหลายคนที่มีการศึกษาชั้นประโยควิชาชีพ ถึงระดับปริญญา-ตรี ขึ้นไป ย่อมแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีแนวโน้มที่จะเลือกผู้ที่มีความรู้สูง เข้ามาเป็นตัวแทนในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น

4.1.4.อาชีพ อาชีพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มอาชีพ กล่าวคือ เกษตรกรรม ค้าขายหรือธุรกิจ รับจ้าง และอื่น ๆ ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เกษตรกรรม	139	75.1
ค้าขายหรือธุรกิจ	20	10.8
รับจ้าง	22	11.9
อื่น ๆ	4	2.2
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 4 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 139 คนคิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมาได้แก่อาชีพรับจ้างจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 อาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ในขณะที่เดียวกันมีการประกอบอาชีพอื่น ๆ อีกจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า อาชีพหลักของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่อาชีพเกษตรกรรม และเมื่อศึกษาในรายละเอียดพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำนา ทำไร่อ้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิถีชีวิตของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลยังผูกพันอยู่กับสังคมเกษตรกรรม อันเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคมไทยอยู่มาก ดังนั้นอาชีพหลักจึงได้แก่เกษตรกรรม นอกจากนั้นเมื่ออาชีพค้าขาย รับจ้างและอาชีพอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ข้าราชการบำนาญ เป็นต้น ะปนอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก

4.1.5 รายได้ รายได้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้ศึกษาในครั้งนี้ได้จำแนกออกเป็น 3 ระดับ กล่าวคือ ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-50,000 บาท และ 50,000 บาท ขึ้นไป ซึ่งเป็นรายได้เฉลี่ยต่อปีของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้ต่อปี

รายได้/ปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	46	24.9
15,000 ขึ้นไป-50,000 บาท	108	58.4
50,000 บาท ขึ้นไป	31	16.8
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 5 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อปีอยู่ในระหว่าง 15,000 บาทขึ้นไป - 50,000 บาท มีจำนวน 108 คนคิดเป็นร้อยละ 58.4 มีผู้มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และมีผู้มีรายได้สูงกว่า 50,000 บาท มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประกอบอาชีพหลัก ซึ่งเป็นอาชีพเกษตรกรรม รายได้ส่วนใหญ่จึงเกิดจากการขายผลผลิตตามฤดูกาล ในขณะที่ราคาผลผลิตผันแปรและไม่สามารถควบคุมกลไกการกำหนดราคาของตลาดได้และอาจประสบความเสียหายจากภัยธรรมชาติในบางครั้งบางคราว อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับดัชนีชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ของสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้วพบว่า รายได้ส่วนใหญ่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จะอยู่ในเกณฑ์ตามเป้าหมายของ จปฐ. คือไม่น้อยกว่า 15,000 ต่อคนต่อปี

4.1.6. การเข้าดำรงตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร

ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล แพทย์ประจำตำบลและสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นทั้ง 5 แห่ง รวมทั้งสิ้น 185 คน สามารถจำแนกการเข้าดำรงตำแหน่งได้ดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามลักษณะการเข้าดำรงตำแหน่ง

ลักษณะการเข้าดำรงตำแหน่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โดยตำแหน่ง	65	35.1
โดยการเลือกตั้ง	120	64.9
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มาจากการเลือกตั้งมีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 และเป็นสมาชิกโดยตำแหน่งมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่าจำนวนสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง จะมีจำนวนมากกว่าจำนวนสมาชิกที่มาจากการแต่งตั้ง (โดยตำแหน่ง) ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก การแต่งตั้งสมาชิกจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและต้องมีจำนวนน้อยกว่าสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดที่มาขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดขอนแก่นจึงมีที่มาและจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด

4.1.7 ประเภทของสมาชิก ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 2 ส่วนเป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนหนึ่ง และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอีกส่วนหนึ่ง ดังนั้นในองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งจึงมีโครงสร้างทั้งสองส่วนที่ทำหน้าที่คล้ายคลึงกับโครงสร้างของรัฐสภา กล่าวคือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ ในขณะที่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ในการบริหารสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นนั้น จากผลการศึกษาสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามประเภท
ของสมาชิก

ประเภทของสมาชิก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	35	18.9
เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	150	81.1
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 7 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นที่เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 และเป็น คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่าจำนวนของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีจำนวนตามที่กฎหมายกำหนดโดยคิดจากจำนวนหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นหลักทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล แพทย์ประจำตำบลและสมาชิกจากการเลือกตั้งอีกหมู่บ้านละ 2 คน คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้มาจากการเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน ดังนั้นจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นจึงมีจำนวนและประเภทเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

4.1.8 ฐานะตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีประธานสภาฯ รองประธานสภาคนหนึ่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

และเลขานุการองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล นั้นกฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคณะหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอ แต่งตั้งจากกำนันและจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกินสองคนและ จากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกินสี่คนตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการบริหารอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น

จากผลการศึกษาสามารถอธิบาย และแสดงผลในเรื่องฐานะตำแหน่ง ของสมาชิกใน องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามฐานะตำแหน่ง ของสมาชิก

ฐานะตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล	รวม(คน)	ร้อยละ
-ประธาน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	15	8.2
-สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	135	72.9
-เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ เลขานุการ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	10	5.4
-กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	25	13.5
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 8 เป็นการจำแนกฐานะตำแหน่งต่าง ๆ ที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกเป็น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 เป็นกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ในจำนวนดังกล่าวไม่รวมถึง ประธาน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และประธานกรรมการบริหารอีก 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการกรรมการบริหารอีก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ

จากการศึกษา พบว่า การดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นเป็นการดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

4.1.9 ประสพการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสิ่งที่ใหม่ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งประกาศใช้เป็นกฎหมายเมื่อ วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ในขณะที่เดียวกันมีการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมีผลบังคับใช้ โดยมีการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกพร้อมกันทั่วประเทศเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งเท่าเทียมกัน กล่าวคือมีประสบการณ์การดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 เช่นเดียวกัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงจำเป็นต้องกำหนดประสบการณ์การดำรงตำแหน่ง จากการเคยหรือไม่เคยดำรงตำแหน่งในสภาตำบลมาก่อน เพราะเป็นองค์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ประกอบกับเป็นสภาตำบลที่ได้พัฒนาจนกลายมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตำบล แต่อย่างไรก็ตามเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีทั้งสมาชิกที่มาจากการแต่งตั้ง (โดยตำแหน่ง) และจากการเลือกตั้งจึงย่อมมีสมาชิกใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์การดำรงตำแหน่ง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงได้จำแนกประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบลออกเป็น ไม่เคยมีประสบการณ์ และเคยมีประสบการณ์ ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลในเรื่องประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบลได้ ดังนี้

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามประสบการณ์
การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล

ประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	117	63.2
เคย	68	36.8
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 9 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นที่ไม่มีประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบลมาก่อน มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 ในขณะที่เคยมีประสบการณ์ดำรงตำแหน่งในสภาตำบลมาก่อนมี 68 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 ตามลำดับ

จากการศึกษา พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งในสภาตำบลมาก่อน อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่ ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ดังนั้นประชาชนที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งในสภาตำบล มีโอกาสเสนอตัวเองเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้นและได้รับการยอมรับจากประชาชน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นจึงมีสมาชิกที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งในสภาตำบลมาก่อนมีจำนวนมาก

4.1.10 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการศึกษาครั้งนี้ได้จำแนกระดับการรับรู้ออกเป็น รับรู้มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยรับรู้ โดยคิดจากระดับการรับรู้จากข่าวสารต่าง ๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสารเผยแพร่ โรงเรียน

องค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาตำบล ผู้นำในตำบลและหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่รัฐ ที่ประชุมอำเภอ หรือหมู่บ้าน สนทนากันเองกับราษฎร หอกระจายข่าว บ้ายประกาศของหมู่บ้าน และแหล่งข่าวสารอื่น ๆ ทั้งก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง และเมื่อเข้าดำรงตำแหน่งแล้วโดยสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยรับรู้	0	0
น้อย	20	10.8
ปานกลาง	100	54.1
มาก	65	35.1
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 10 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจากแหล่งข่าวสารต่างๆในระดับปานกลางจำนวน 100 คนคิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาจะมีผู้รับรู้ข่าวสารอยู่ในระดับมากจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รับรู้ข่าวสารในระดับน้อยจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ และไม่ปรากฏว่ามีสมาชิกคนใดที่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นส่วนมากจะมี การรับรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลใน ระดับ บานกลาง ค่อนข้างมาก แสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสนใจใน การปกครองท้องถิ่นในรูปองค์การบริหารส่วนตำบลพอสมควร แต่คงได้กล่าวมาแล้วว่าการปกครอง ท้องถิ่นในรูปองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเรื่องใหม่ ฉะนั้นการจัดทำข้อมูลข่าวสาร หรือการเสนอ ข้อมูลข่าวสาร จึงน่าจะอยู่ในขั้นเตรียมการ หรือเริ่มดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ข้อมูล ข่าวสารจึงไม่พร้อม และสมบูรณ์เท่าที่ควร ทำให้การนำเสนอสู่สาธารณะจึงยังมีไม่มากนัก แต่ การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีระดับการรับรู้ข่าวสารเช่นนี้ น่าจะถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการเริ่มต้นที่ดี ในการปรับตนเองให้เกิดความพร้อมในการทำงาน ซึ่งจะส่งผลดีต่อ องค์การบริหารส่วนตำบลในที่สุด

4.1.11 การได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มี มาไม่นานนัก หากนับตั้งแต่วันเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 จนถึงขณะศึกษานับเป็นเวลาประมาณ 4 เดือน และเมื่อรวบรวมเวลาการเตรียม การก่อนพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีผลใช้บังคับอีก เก้าสิบวัน รวมเป็นเวลาประมาณ 7 เดือน การอบรมเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงน่าจะมีไม่มากนัก ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ จึงได้จำแนกระดับ การอบรมออกเป็น 3 ระดับ คือ ไม่เคยได้รับการอบรมเลย ได้รับการอบรมน้อย และได้รับ การอบรมมาก ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับของการอบรม

ระดับของการอบรม	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	12	6.5
น้อย	136	73.5
มาก	37	20.0
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 11 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับน้อย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาอยู่ในระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และไม่เคยได้รับการอบรมเลย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับจากการศึกษาพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนมากจะได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพิ่งมีการจัดตั้งตามกฎหมายเมื่อไม่นานมานี้เอง การเตรียมการในการอบรม การจัดทำหลักสูตรในการอบรม วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร ตลอดจนงบประมาณในการอบรมอาจไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร ซึ่งเป็นส่วนที่ควรจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เพิ่มมากขึ้น และเป็นการจัดเตรียมองค์การปกครองในระดับท้องถิ่นให้พร้อมในการบริหารงานการปกครองตนเองต่อไป

4.1.12 ระยะห่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล และเขตการปกครองท้องถิ่น

รูปแบบอื่น เนื่องจากในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นมีราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอยู่ 4 รูปแบบกล่าวคือ มีราชการบริหารส่วนท้องถิ่นในรูปองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้กำหนดระยะห่างระหว่างเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และเขตการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นไว้เฉพาะรูปแบบของเทศบาล และสุขาภิบาลเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถที่จะยกฐานะตนเองขึ้นเป็นสุขาภิบาล หรือเทศบาล ได้ตามกฎหมาย ดังนั้นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งสองรูปแบบนี้จึงมีความสำคัญ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกฐานะตัวเองได้ สำหรับระยะห่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ในการศึกษาครั้งนี้ จึงหมายถึงเขตที่ตั้งที่อยู่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นจำแนกตามระยะห่างระหว่างเขตที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล และเขตที่ตั้งการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น

เขตใกล้เคียง	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	
	ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น	จำนวน(คน) ร้อยละ
เทศบาล	107	57.8
สุขาภิบาล	78	42.2
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 12 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตที่ตั้งใกล้เคียงกับเขตที่ตั้งราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบเทศบาล

มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 ในขณะที่มีสมาชิกสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตที่ตั้งใกล้เคียงสุขาภิบาล จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 ตามลำดับ

จากการศึกษา พบว่าจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นมีทั้งสิ้น 5 องค์การฯ อยู่ในอำเภอเมืองซึ่งใกล้เคียงเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น จำนวน 3 องค์การฯ อยู่ในเขตอำเภอโนนพองซึ่งใกล้เคียงเขตสุขาภิบาลน้ำพอง จำนวน 2 องค์การฯ ดังนั้นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จึงอยู่ใกล้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นแตกต่างกันตามเขตตำบลที่ตั้งอยู่ในอำเภอที่มีการจัดตั้งราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลหรือสุขาภิบาลตามแต่กรณี

สรุปลักษณะพื้นฐานทั่วไปของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีเพศชายมากกว่าเพศหญิงส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ระหว่าง 40-50 ปี มีระดับการศึกษา ป.4-ป.6 หรือเทียบเท่ามากที่สุด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา และทำไร่อ้อย เป็นหลัก มีรายได้ต่อปีอยู่ในกลุ่ม 15,000 บาทขึ้นไป - 50,000 บาทมากที่สุด การเข้าดำรงตำแหน่งจะเป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งมากกว่าเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง และเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดสามารถจำแนกฐานะตำแหน่ง และจำนวนที่ดำรงฐานะตำแหน่งนั้นออกเป็น ประธาน รองประธาน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มหนึ่ง จำนวน 15 คน เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 135 คน เป็นกลุ่มเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 คน และเป็นกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 25 คน และเมื่อได้ศึกษาถึงประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล ผลการศึกษาพบว่ามีสมาชิกที่ไม่เคยมีประสบการณ์ การดำรงตำแหน่งในสภาตำบลเลยจำนวน 117 คน และเคยมีประสบการณ์เพียง 68 คน สำหรับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนมากมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางรับรู้มาก ในขณะที่ได้รับการอบรมในเรื่องดังกล่าว

น้อย นอกจากนั้นยังได้ศึกษาพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใกล้เคียงเขตการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาลมีจำนวนมากกว่าอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเขตใกล้เคียงกับสุขาภิบาล

การศึกษาเพื่อทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไป ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในส่วนนี้ จึงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 1 ข้อ 1.2.1 ดังปรากฏผลการศึกษาดังกล่าวมาแล้ว

4.2 ระดับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่เป็นตัวแปรตามโดยจำแนกความรู้ในเรื่องนี้ออกเป็น 4 ส่วนคือความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น ความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการวัดความรู้ดังกล่าวข้างต้น ได้จำแนกระดับของความรู้ในการวัดออกเป็น 3 ระดับ โดยคิดจากคะแนนที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ส่วนรวมกัน 40 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 40 คะแนน จากผลคำตอบ นำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าพิสัย (ค่าคะแนนสูงสุด-ค่าคะแนนต่ำสุด) เพื่อแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก และมีเกณฑ์การวัดระดับความรู้จากคะแนนที่ได้ดังนี้

ระดับน้อย ได้คะแนน 15 - 20 คะแนน

ระดับปานกลาง ได้คะแนน 21 - 25 คะแนน

ระดับมาก ได้คะแนน 26 - 30 คะแนน

ในการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายแสดงผลการศึกษา ในเรื่องความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อย	46	24.9
ปานกลาง	108	58.4
มาก	31	16.8
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 13 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับปานกลางจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 ระดับน้อยจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และมีระดับความรู้มากจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเรื่องใหม่สำหรับท้องถิ่น ฉะนั้นโดยภาพรวมสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความรู้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่มีสมาชิกที่มีความรู้ในระดับน้อยอยู่ 46 คน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งบ่งบอกได้ว่ายังมีความจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานของการปกครองตนเองในระดับตำบลให้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

จากระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นดังกล่าวข้างต้น เมื่อพิจารณาระดับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ สามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ โดยจำแนกระดับความรู้ออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

4.2.1 ความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น วัดความรู้จากคำถาม 10 ข้อ 10 คะแนน เป็นการวัดความรู้ที่เกิดจากความจำ การตีความการวิเคราะห์ ในรูปแบบของราชการบริหาร ส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตลอดจนความอิสระในเรื่องรายได้และที่มาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นโดยทั่ว ๆ ไป คำถามที่ถามจะมาจากหลักการ และแนวคิดการปกครองท้องถิ่น หลักการกระจายอำนาจ พระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2457 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ.2521 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับ

ความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น

ระดับความรู้	ความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	26	14.0
ปานกลาง	100	54.1
มาก	59	31.9
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 14 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาได้แก่

ผู้มีความรู้ในระดับมาก จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และมีความรู้ในระดับน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่นในระดับปานกลาง เป็นส่วนมากเกินกว่าร้อยละ 54 มีความรู้ในระดับมากเกินกว่าร้อยละ 31 ขณะที่ผู้มีความรู้ร้อยละ 14 ดังนั้นแม้ผลการศึกษาพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ จะมีความรู้ระดับปานกลางและระดับมากเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม แต่เนื่องจากความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่นเป็นพื้นฐานประการแรก ที่จะนำไปสู่ความรู้ในรายละเอียดในการปฏิบัติงาน แต่ก็ยังมีสมาชิก ที่มีความรู้ในเรื่องนี้ในระดับน้อยอยู่ถึงร้อยละ 14 ฉะนั้นจึงควรที่จะมีการพัฒนาความรู้ให้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องนี้อีกต่อไป

4.2.2 ความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการวัดความรู้จากคำถาม 10 ข้อ 10 คะแนนเป็นการวัดความรู้ที่มาจากความจำ การตีความ และการวิเคราะห์ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในเรื่องหลักเกณฑ์การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาของสมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลประเภทต่าง ๆ วาระการดำรงตำแหน่ง การเลือกสมาชิกทดแทนในตำแหน่งที่ว่างและความสัมพันธ์กับราชการส่วนกลาง ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับ
ความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	65	35.1
ปานกลาง	115	62.2
มาก	5	2.7
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 15 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับปานกลาง 115 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 และระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นจะมีความรู้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางไปในทางค่อนข้างน้อย ในขณะที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับมากมีเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่ และมีพัฒนาการมาจากสภาตำบลทำให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจในเรื่องนี้ไม่ชัดเจนเพียงพอ หรืออาจสับสนระหว่างโครงสร้างสภาตำบลกับโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล หรืออาจยังยึดติดกับโครงสร้างเดิมก็เป็นได้ แต่อย่างไรก็ตามโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ส่วนหนึ่งของระบบการปกครองตนเอง ดังนั้นควรที่จะได้มีการพัฒนาความรู้ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นต่อไป

4.2.3 ความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล วัดจากคำถาม

10 ข้อ 10 คะแนน เป็นการวัดความรู้ที่เกิดจากความจำ การตีความและการวิเคราะห์ พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ โดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจในการออกข้อบังคับของตำบลโดยสามารถกำหนดบทลงโทษได้ อำนาจหน้าที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องกระทำ ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	80	43.2
ปานกลาง	95	51.4
มาก	10	5.4
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 16 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นมีความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับปานกลาง 95 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงเป็นสมาชิกที่มีความรู้ในระดับน้อย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางไปในทางค่อนข้างน้อย โดยมีผู้มีความรู้ปานกลางกับผู้ที่มีความรู้ต่ำมีจำนวนใกล้เคียงกัน และมีจำนวนที่แตกต่างกับสมาชิกที่มีระดับความรู้มากอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่ อยู่ระหว่างที่มีสมาชิกกำลังศึกษาหาความรู้หรืออาจสับสนในบทบาทของ ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ที่มีอยู่เดิม หรืออาจเกิดจากความสับสนระหว่าง อำนาจหน้าที่ของสภาตำบลเดิมที่เปลี่ยนแปลงเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่สมาชิกต้องรู้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาในเรื่องอำนาจหน้าที่นี้ ให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

4.2.4 ความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล วัดจากคำถาม 10 ข้อ 10 คะแนน เป็นการวัดความรู้ที่เกิดจากความจำ การตีความ และการวิเคราะห์ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในเรื่องที่มาของรายได้ที่ได้จาก ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง การประกอบกิจการพาณิชย์ การตั้งงบประมาณ รายจ่าย การตรวจสอบการคลัง การบัญชี และการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับ
ความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่าย	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	20	10.8
ปานกลาง	102	55.1
มาก	63	34.1
รวม	185	100.0

จากตารางที่ 17 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นมีความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับปานกลาง 102 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงเป็นสมาชิกที่มีความรู้ในระดับมาก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และสมาชิกระดับน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในเรื่องการจัดเก็บรายได้ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในการบริหารให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง และระดับมาก ในขณะเดียวกันก็ยังมีสมาชิกที่มีความรู้ในระดับน้อย จำนวนหนึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายได้ และรายจ่ายเป็นเรื่องที่มีอยู่ในความสนใจของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดเก็บรายได้และนำไปเป็นรายจ่ายในการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีผลต่อระดับความรู้ข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามก็ควรที่จะมีการพัฒนาความรู้ในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับรายละเอียดในวิธีการจัดเก็บรายได้และการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ให้สมาชิก มีความรู้มากขึ้น

สรุปการศึกษาระดับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากการศึกษาข้างต้น พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย ทั้งนี้จะเห็นได้จากจำนวนร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 185 มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.4 มีความรู้เล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 24.9 และมีความรู้มากคิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

เมื่อศึกษาลึกลงไปในรายละเอียด โดยจำแนกเนื้อหาความรู้ที่วัดออกเป็น 4 กลุ่ม พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ รายได้และรายจ่าย ทุกเรื่องในระดับปานกลาง และเมื่อจัดลำดับค่าร้อยละของค่าคะแนนความรู้แต่ละเรื่อง ตรงระดับความรู้ปานกลางซึ่งเป็นระดับค่าคะแนนที่สมาชิกส่วนใหญ่ทำได้ พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดในขณะที่จะมีความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่าย ความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น และความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่อยู่ในลำดับรองลงมา และมีผลใกล้เคียงกันกล่าวคือ คิดเป็นร้อยละ 62.2 55.1 54.1 และ 51.1 ตามลำดับ

จากการศึกษาดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันในระดับปานกลาง น้อย และมากตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าเรื่องอื่น ๆ ในขณะที่มีความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อย ทั้งนี้ในส่วนนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.2 ผลการศึกษาในเรื่องนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

4.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ดังได้กล่าวมาแล้วจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อความรู้ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การเข้าดำรงตำแหน่ง ประเภทของสมาชิก ฐานะตำแหน่ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การได้รับการอบรมและระยะห่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น ดังนั้นเพื่อเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวกับระดับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้กำหนดให้ตัวแปรดังกล่าวเป็นสมมติฐานของการศึกษาวิจัย โดยได้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับระดับความรู้ ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	อายุ		
	ต่ำกว่า 40 ปี	40 - 50 ปี	50 ปีขึ้นไป
น้อย	24.1(14)	27.8(20)	21.8(12)
ปานกลาง	56.9(33)	61.1(44)	56.4(31)
มาก	19.0(11)	11.1(8)	21.8(12)
รวม(จำนวน)	100.0(58)	100.0(72)	100.0(55)

Chi-square = 2.99474 Significance = 0.55871 P > 0.05

จากตารางที่ 18 เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มอายุระหว่างกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 40-50 ปี และ 50 ปีขึ้นไป ในเรื่องความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้าง และ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลระดับที่มีความรู้มาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่อยู่ใน กลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไปจะมีความรู้ระดับมากมีจำนวนมากกว่าทุกกลุ่มอายุ รอง ลงมาได้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มอายุ 40-50 ปี กล่าวคือ คิดเป็นร้อยละ 21.8, 19.0 และ 11.1 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มอายุของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับ ความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือกลุ่มอายุของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับ ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ผลของการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล บราภูผลการศึกษาดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับ
ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ระดับการศึกษา			
	ป.4-ป.6	ม.1-ม.6	ปวช.-อนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
น้อย	29.0(18)	17.1(7)	-	33.3(1)
ปานกลาง	55.7(73)	68.3(28)	60.0(6)	33.3(1)
มาก	15.3(20)	14.6(6)	40.0(4)	33.3(1)
รวม(จำนวน)	100.0(131)	100.0(41)	100.0(10)	100.0(3)

Chi-square = 9.65313 Significance = 0.1400 P > 0.05

จากตารางที่ 19 เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาระหว่าง ป.4-ป.6 ม.1-ม.6 ปวช.-อนุปริญญา และปริญญาตรีขึ้นไปในเรื่องความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ระดับที่มีความรู้มาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาในระดับ ปวช.-อนุปริญญา จะมีความรู้ในระดับมากมีจำนวนมากกว่าทุกระดับการศึกษา รองลงมาได้แก่ ระดับปริญญาตรี ป.4 - ป.6 และ ม.1 - ม.6 กล่าวคือ คิดเป็นร้อยละ 40 , 33.3, 15.3 และ 14.6 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มระดับการศึกษา กับความรู้ในเรื่องนี้พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ต่างกัน ผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	อาชีพ			
	เกษตรกร	ค้าขาย/ธุรกิจ	รับจ้าง	อื่น ๆ
น้อย	27.3(38)	25.0(5)	13.6(3)	0(0)
ปานกลาง	58.3(81)	45.0(9)	63.6(14)	100.0(4)
มาก	14.4(20)	30.0(6)	22.7(5)	0(0)
รวม(จำนวน)	100.0(139)	100.0(20)	100.0(22)	100.0(4)

Chi-square = 8.05365 Significance = .23420 P > 0.05

จากตารางที่ 20 เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มอาชีพ เกษตรกรรม ค้าขาย หรือประกอบธุรกิจ รับจ้างและอาชีพอื่น ๆ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลระดับที่มีความรู้มาก พบว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย หรือประกอบธุรกิจ มีความรู้มากกว่ากลุ่มอาชีพรับจ้าง กลุ่มอาชีพเกษตรกรและกลุ่มอาชีพอื่น ๆ กล่าวคือจะสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความรู้มากคิดเป็นร้อยละ 30.0, 22.7, 14.0 และ 0.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มอาชีพกับความรู้ในเรื่องนี้พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มี ความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มอาชีพที่แตกต่างกัน จะไม่มี

ความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ผลของการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

รายได้ต่อปี			
ระดับความรู้	-----		
	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,000 บาท-50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
น้อย	21.7(10)	21.3(23)	41.9(13)
ปานกลาง	60.9(28)	60.2(65)	48.4(15)
มาก	17.4(8)	18.5(20)	9.7(3)
รวม(จำนวน)	100.0(46)	100.0(108)	100.0(31)

Chi-square = 6.14460 Significance = 0.18861 P > 0.05

จากตารางที่ 21 เมื่อเปรียบเทียบรายได้ต่อปีของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จากกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000 - 50,000 บาท และ 50,000 บาทขึ้นไป ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับที่มีความรู้มากแล้ว พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ 15,000 - 50,000 บาท มีความรู้มากกว่ากลุ่มรายได้จะมีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีความรู้มากคิดเป็นร้อยละ 18.5, 17.4 และ 9.7 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มรายได้กับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มที่มีรายได้แตกต่างกัน จะไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ผลของการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าดำรงตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่าง การเข้าดำรงตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	การเข้าดำรงตำแหน่ง	
	โดยตำแหน่ง	จากการเลือกตั้ง
น้อย	35.8 (23)	18.6 (23)
ปานกลาง	50.7 (33)	62.7 (75)
มาก	13.4 (9)	18.6 (22)
รวม(จำนวน)	100.0 (65)	100.0 (120)

Chi-square = 6.81158 Significance = 0.03318 P < 0.05 *

จากตารางที่ 22 เมื่อเปรียบเทียบการเข้าดำรงตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้ง และโดยตำแหน่งในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับที่มีความรู้มากแล้ว พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง มีความรู้มากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาโดยตำแหน่ง โดยคิดเป็นร้อยละ 18.6 และ 13.4 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าดำรงตำแหน่งทั้งโดยตำแหน่ง และจากการเลือกตั้งกับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ การเข้าดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีผลกับ ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ผลของการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

4.3.6 ความสัมพันธ์ ระหว่างประเภทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ประเภทของสมาชิก	
	คณะกรรมการบริหารฯ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
น้อย	20.0(7)	26.0(39)
ปานกลาง	54.3(19)	59.3(89)
มาก	25.7(9)	14.7(22)
รวม(จำนวน)	100.0(35)	100.0(150)

Chi-square = 2.60170 Significance = 0.2723 P > 0.05

จากตารางที่ 23 เมื่อเปรียบเทียบประเภทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นคณะกรรมการบริหาร และเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับที่มีความรู้มากแล้ว พบว่าคณะกรรมการบริหารมีความรู้มากกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยคิดเป็นร้อยละ 25.7 และ 14.7 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประเภทของสมาชิกกับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ประเภทของสมาชิกที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 7

4.3.7 ความสัมพันธ์ ระหว่างฐานะตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่าง ฐานะ ตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ฐานะ ตำแหน่ง				
ระดับความรู้	-----			
	ประธาน รองประธาน สมาชิกสภาองค์การ เลขานุการ กรรมการบริหาร			
น้อย	26.7(4)	26.7(36)	20.0(2)	16.0(4)
ปานกลาง	60.0(9)	59.3(80)	50.0(5)	56.0(14)
มาก	13.3(2)	14.1(19)	30.0(3)	28.0(7)
รวม(จำนวน)	100.0(15)	100.0(135)	100.0(10)	100.0(25)

Chi-square = 4.86765 Significance = 0.56090 P > 0.05

จากตารางที่ 24 เมื่อเปรียบเทียบฐานะตำแหน่งของประธาน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานคณะกรรมการบริหาร กลุ่มหนึ่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มหนึ่ง เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการคณะกรรมการบริหารกลุ่มหนึ่ง และกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอีกกลุ่มหนึ่ง ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับที่มีความรู้มากพบว่ากลุ่มเลขานุการฯ จะมีความรู้มากกว่า กลุ่มกรรมการบริหาร กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่ม

ประธาน รองประธานฯ โดยคิดเป็นร้อยละ 30.0 28.0 14.1 และ 13.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างฐานะตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลกับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่า ตัวแปรทั้งสอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มที่มีฐานะตำแหน่งแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ผลของการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 8

4.3.8 ความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล	
	เคย	ไม่เคย
น้อย	23.1(27)	27.9(19)
ปานกลาง	57.3(67)	60.3(41)
มาก	19.7(23)	11.8(8)
รวม(จำนวน)	100.0(117)	100.0(68)

Chi-square = 2.07588 Significance = 0.35410 P > .05

เมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่เคยมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง ในสภาตำบลมาก่อน มีความรู้มากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนโดยคิดเป็นร้อยละ 19.7 และ 11.8 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งในสภาตำบลกับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบลที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ผลของการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 9

4.3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ระดับการรับรู้ข่าวสาร		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	25.0(5)	24.0(24)	26.2(17)
ปานกลาง	55.0(11)	60.0(60)	56.9(37)
มาก	20.0(4)	16.0(16)	16.9(11)
รวม(จำนวน)	100.0(20)	100.0(100)	100.0(65)

Chi-square = .34218 Significance = 0.98693 P > .05

จากตารางที่ 26 เมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ข่าวสาร ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ น้อย ปานกลาง มาก กับเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการรับรู้ข่าวสารในระดับน้อย จะมีความรู้มากกว่าคนที่มีการรับรู้ข่าวสารมากและปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 20.016.9 และ 16.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกัน กับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ระดับการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ผลของการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 10

4.3.10 ความสัมพันธ์ ระหว่างการได้รับการอบรมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผล
การศึกษาดังนี้

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
ในเรื่องโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและ
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	การได้รับการอบรม		
	ไม่เคย	น้อย	มาก
น้อย	58.3(7)	24.3(33)	16.2(6)
ปานกลาง	41.7(5)	57.4(78)	67.6(25)
มาก	-	18.4(25)	16.2(6)
รวม(จำนวน)	100.0(12)	100.0(136)	100.0(37)

Chi-square = 9.90413 Significance = 0.04200 P < .05 *

จากตารางที่ 27 เมื่อเปรียบเทียบสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ไม่เคยได้รับ
การอบรม ได้รับการอบรมน้อย และได้รับการอบรมมาก ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและ
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
ที่ได้รับการอบรมน้อย จะมีความรู้ใกล้เคียงกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการอบรม
มากโดยคิดเป็นร้อยละ 18.4 และ 16.2 ตามลำดับ ทั้งนี้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่
ได้รับการอบรมน้อยจะมีความรู้มากกว่าเพียงเล็กน้อย

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมกับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ การได้รับการอบรมที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ผลของการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานที่ 11

4.3.11 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะห่างของเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ศึกษาสังกัดกับเขตการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะห่างของเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกับเขตการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นกับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความรู้	ระยะห่างระหว่างเขตการปกครองท้องถิ่น	
	เทศบาล	สุขาภิบาล
น้อย	29.0(31)	19.2(15)
ปานกลาง	57.0(62)	60.3(47)
มาก	14.0(15)	20.5(16)
รวม(จำนวน)	100.0(107)	100.0(78)

Chi-square = 2.93855 Significance = 0.23009 P > .05

จากตารางที่ 28 เมื่อเปรียบเทียบสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตั้งอยู่ใกล้เขตการปกครองท้องถิ่นอื่นในเทศบาล และสุขาภิบาล กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับมาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีเขตใกล้เคียงกับสุขาภิบาล มีความรู้มากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตใกล้เคียงกับเทศบาลโดยคิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 14.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง การอยู่ห่างเขตการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น กับความรู้ในเรื่องนี้ พบว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ การได้อยู่ใกล้เขตการปกครองท้องถิ่นอื่นที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 12

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยได้ ดังนี้

ตารางที่ 29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

ลำดับที่	ตัวแปร	Chi-square	Significance	ผลการทดสอบ
1.	อายุกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	2.99474	0.55871	ไม่สัมพันธ์
2.	ระดับการศึกษากับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	9.65313	0.14000	ไม่สัมพันธ์
3.	อาชีพกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	8.05365	0.23420	ไม่สัมพันธ์

ตารางที่ 29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปร	Chi-square	Significance	ผลการทดสอบ
4.	รายได้กับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	6.14460	0.18861	ไม่สัมพันธ์
5.	การเข้าดำรงตำแหน่งกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	6.81158	0.03318	สัมพันธ์*
6.	ประเภทของสมาชิกกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	2.60170	0.27230	ไม่สัมพันธ์
7.	ฐานะ ตำแหน่งกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	4.86765	0.56090	ไม่สัมพันธ์
8.	ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งสภาตำบลกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	2.07588	0.35410	ไม่สัมพันธ์
9.	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	0.34218	0.98693	ไม่สัมพันธ์
10.	การได้รับการอบรมกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	9.90413	0.04200	สัมพันธ์ *

ตารางที่ 29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย (ต่อ)

ลำดับที่	ตัวแปร	Chi-square	Significance	ผลการทดสอบ
11.	ระยะห่างระหว่างเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกับการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นกับระดับความรู้ในโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	2.93855	0.23009	ไม่สัมพันธ์

การศึกษابัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในส่วนนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.3 และในการศึกษาปรากฏว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ปัจจัยและมีปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 9 ปัจจัย ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน 2 สมมติฐาน กลุ่มสมมติฐานที่ 6 และสมมติฐานที่ 11 นอกจากนั้นอีก 9 สมมติฐานไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

4.3.12 อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานในการศึกษาวิจัยรวม 12 สมมติฐานสามารถจำแนกการอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานแต่ละสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากศึกษาระดับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง ค่อนไปทางน้อย โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลางน้อย และมาก คิดเป็นร้อยละ 58.4 24.9 และ 16.8 ตามลำดับ ซึ่งถือได้ว่าสมาชิกองค์การ

บริหารส่วนตำบลมีความรู้ที่แตกต่างกัน โดยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่ามีความรู้ในเรื่องรายได้และรายจ่าย ความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น และมีความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่น้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ ซึ่งในแต่ละเรื่องสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความรู้กระจายอยู่ทุกระดับความรู้ จึงถือได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาพอจะอธิบายได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่นมีระดับความรู้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปกครองในรูปองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ประกอบกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วน ยังมีความคุ้นเคยกับระบบการปกครองที่อยู่ในการดูแลของราชการส่วนภูมิภาค หรือบางส่วนอาจปรับแนวคิดและบทบาทของตนเองไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ รวมทั้งอาจเกิดความสับสนระหว่างบทบาทหน้าที่ตามฐานะตำแหน่งเดิมและบทบาทหน้าที่ตามฐานะตำแหน่งใหม่ จึงทำให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีระดับความรู้ในเรื่องนี้แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามระดับความรู้ที่แตกต่างกันนี้ย่อมจะเกิดจากปัจจัยในหลายด้าน ซึ่งสามารถอธิบายในสมมติฐานข้อต่อ ๆ ไปได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีอายุระหว่าง 40-50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.9 มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 58.4 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป จะมีความรู้ในระดับมากมีจำนวนมากกว่าทุกกลุ่มอายุ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านอายุกับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาพอจะอธิบายได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยกลางคนค่อนข้างไปทางคนที่อยู่ในวัยฉกรรจ์ ทำให้เห็นได้ว่าคนที่อยู่ในวัยกลางคน และวัยฉกรรจ์ มีความสนใจในการพัฒนาท้องถิ่น และอาสาสมัครเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเอง จนได้รับการยอมรับจากประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และการที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอายุสูงมีระดับความรู้มาก เป็นจำนวนที่มากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ นั้น ก็จะน่าจะเนื่องมาจากคนที่มีความรู้ มีการเรียนรู้และมีประสบการณ์ด้วยตนเองสูง พบเห็นปัญหาอุปสรรคและข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นมาโดยตลอด จึงมีส่วนที่ก่อให้เกิดแนวคิด และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ จึงส่งผลต่อระดับความรู้ที่มากดังกล่าวและด้วยเหตุผลนี้เอง อายุ จึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 3 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมี ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ ป.4-ป.6 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.8 และเมื่อเปรียบเทียบระดับ การศึกษาระหว่าง ป.4-ป.6 ม.1-ม.6 ปวช.-อนุปริญญา และปริญญาตรีขึ้นไป กับความรู้ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในระดับที่มีความรู้มาก พบว่า สมาชิกสภาตำบลที่มีการศึกษาในระดับ ปวช.-อนุปริญญา จะมีความรู้ในเรื่องนี้มากกว่า ทุกกลุ่มระดับการศึกษา และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านระดับการศึกษา กับความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 9.65 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.140 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปร ทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาพอจะอธิบายได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนมากมีการศึกษาน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในอดีตที่ผ่านมาการขยายโอกาสทางการศึกษาใน ระดับที่สูงกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับในหมู่บ้านหรือตำบล ยังมีไม่มากนักหรือแทบไม่มีเลย การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านกับสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเมืองไม่สะดวกเท่าที่ควร ระดับการศึกษา

ส่วนใหญ่จึงมีระดับการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล น่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้น และผลจากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งพบว่าระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วทำให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็วทั่วถึงและทันทั่วทั้งที่ ด้วยเหตุนี้ระดับการศึกษาจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้ และที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการศึกษาในระดับ ปวช.-อนุปริญญา มีความรู้มาก มีจำนวนมากกว่าผู้จบปริญญาตรี ก็น่าจะมีสาเหตุดังที่ได้กล่าวมาแล้วเช่นกัน

สมมติฐานที่ 4 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 75.1 และเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม คำขายหรือประกอบธุรกิจ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับที่มีความรู้มาก พบว่ากลุ่มอาชีพคำขาย หรือประกอบธุรกิจ จะมีความรู้มาก มีจำนวนมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นโดยคิดเป็นร้อยละ 30.0 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรกลุ่มอาชีพ กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีค่า Chi-Square เท่ากับ 8.05 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.234 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ประกอบอาชีพที่แตกต่างกันจะไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาพอจะอธิบายได้ว่า การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ก็เนื่องจากการทำนาหรือทำไร่อ้อยที่มีอยู่เป็นอาชีพดั้งเดิมของประชาชนในแถบนี้ และวิถีชีวิตของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่ยังผูกพันกับสังคมเกษตรกรรมอันเป็นรากฐานของสังคมไทย สำหรับการที่กลุ่มอาชีพคำขายหรือ

ประกอบธุรกิจมีความรู้ในระดับมากมีจำนวนมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น น่าจะมีสาเหตุมาจากลักษณะของอาชีพที่มีความอิสระ มีความผูกพันกับระบบภาษีอากรและมีการติดต่อกับสังคมภายนอกตลอดเวลา ทำให้สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและปรับแนวคิดที่ทันสมัยได้ และการคมนาคมที่สะดวก ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้อาชีพจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 5 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อปีอยู่ในกลุ่ม 15,000-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.4 และเมื่อเปรียบเทียบสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-50,000 บาท และ 50,000 บาท ขึ้นไป กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับที่มีความรู้มาก พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ 15,000-50,000 บาท มีจำนวนผู้มีความรู้ใกล้เคียงกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท แต่มากกว่าคนที่มียาได้ตั้งแต่ 50,000 บาท ขึ้นไป กล่าวคือคิดเป็นร้อยละ 18.5 17.4 และ 9.7 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรกลุ่มรายได้กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 6.144 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.188 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้แตกต่างกัน ไม่มีความความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาพอที่จะอธิบายได้ว่า รายได้มากหรือน้อยอาจขึ้นอยู่กับลักษณะอาชีพ กำลังการผลิต ราคาตลาด และอื่นๆ สำหรับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับ 15,000 บาท-50,000 บาท ซึ่งถือว่ามียาได้อยู่ในเกณฑ์ตามเป้าหมายของการวัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และเป็นรายได้ปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งมีผลผลิตตามฤดูกาล และอาจประสบความเสียหายจากภัยธรรมชาติในบางครั้งบางคราวและการที่กลุ่มที่มีรายได้ 15,000-50,000 บาท มีความรู้ใกล้เคียงกับกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่านั้น อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันแหล่งการเรียนรู้มีอยู่

อย่างแพร่หลาย และสามารถหาแสงสว่างได้ง่ายและค่าใช้จ่ายไม่สูงนัก ประกอบกับประชาชนมีกำลังในการเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ดังนั้นจึงทำให้กลุ่มรายได้ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 6 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการเข้าดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งมีมากกว่าที่เป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 64.8 และ 35.1 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการเข้าดำรงตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับที่มีความรู้มากแล้ว พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งมีความรู้มากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นโดยตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 18.6 และ 13.4 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการเข้าดำรงตำแหน่งกับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 6.811 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.033 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการเข้าดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์ กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษา พอที่จะอธิบายได้ว่า การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งมีมากกว่าสมาชิกโดยตำแหน่งนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับการที่สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งมีความรู้ในระดับมาก มีมากกว่าสมาชิกโดยตำแหน่ง น่าจะมีผลมาจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีความพร้อม ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการปกครองท้องถิ่น อาสาสมัครเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งต้องพัฒนาตนเอง โดยการขวนขวายหาความรู้เพื่อที่จะนำมาปรับใช้ในการทำงาน สำหรับสมาชิกโดยตำแหน่งที่มีความรู้ในระดับนี้น้อยกว่าน่าจะเป็นผลมาจากความเคยชินหรือการติดยึดในบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือสภาตำบลเดิม ตลอดจนคุ้นเคยกับการพึ่งพาราชการส่วนภูมิภาคมากกว่า หรืออาจสับสนในบทบาทที่ต้องใช้ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนบทบาทและพัฒนาตนเองอีกระดับหนึ่ง จึงมีผลทำให้การเข้าดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 7 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประเภทแตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนมากกว่าคณะกรรมการบริหารคิดเป็นร้อยละ 81.1 และ 18.9 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบประเภทของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสองประเภทกับความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับที่มีความรู้มากแล้ว พบว่า คณะกรรมการบริหาร มีความรู้มากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยคิดเป็นร้อยละ 25.7 และ 14.7 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการเข้าดำรงตำแหน่ง กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 2.601 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.272 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประเภทแตกต่างกันจะมีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาพอที่จะอธิบายได้ว่าการที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนมากกว่าคณะกรรมการบริหารนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับการที่คณะกรรมการบริหารมีความรู้ในระดับมาก มีจำนวนมากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล น่าจะเป็นผลจากการคัดเลือกคณะกรรมการบริหาร ซึ่งจะต้องคัดเลือกจากสมาชิกผู้มีความรู้ความสามารถที่ดี ไปปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารงานท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลก็ต้องมีความรู้ที่เพียงพอต่อการตรวจสอบ และถ่วงดุลย์อำนาจของคณะกรรมการบริหารเช่นกัน จึงน่าจะเป็นสาเหตุประการหนึ่ง ที่ทำให้ประเภทของตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 8: สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีฐานะตำแหน่งแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อจำแนกฐานะในการดำรงตำแหน่งแล้ว พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 72.9 ในขณะที่ตำแหน่งอื่นมีจำนวนน้อยกว่ามาก และเมื่อเปรียบเทียบฐานะตำแหน่งของประธาน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานคณะกรรมการบริหาร สมาชิกองค์การบริหาร

ส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการคณะกรรมการบริหาร และ กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับที่มีความรู้มากแล้ว พบว่า กลุ่มเลขานุการจะมีความรู้มากกว่ากลุ่มกรรมการบริหาร กลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่มประชาชน รองประชาชน โดยคิดเป็นร้อยละ 30.0 28.0 14.1 และ 13.0 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของฐานะตำแหน่งของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 4.867 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.560 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีฐานะตำแหน่งแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน **ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้**

จากผลการศึกษา พอที่จะอธิบายได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ของจังหวัดขอนแก่น มีการจำแนกและเข้าดำรงตำแหน่งตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด และการที่กลุ่มเลขานุการ มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก มีจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่น และมีจำนวนใกล้เคียงกับกลุ่มคณะกรรมการบริหารน่าจะเนื่องมาจาก การคัดเลือกบุคคลในการเข้าดำรงตำแหน่งเลขานุการ และคณะกรรมการบริหาร จะต้องคัดเลือกจากสมาชิกผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนี้ดีพอสมควร ในขณะที่เดียวกันการที่กลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กับกลุ่มประชาชน รองประชาชน มีระดับใกล้เคียงกัน ก็น่าจะเนื่องมาจากการที่คนที่มีความรู้ในเรื่องนี้ในระดับใกล้เคียงกัน สมควรใจเข้ามามีส่วนร่วมบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีผลทำให้ฐานะตำแหน่งที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์การเข้าดำรงตำแหน่งในสภาตำบลแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่เคยมีประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบล มีมากกว่าสมาชิกที่เคยมีประสบการณ์ในสภาตำบลมาแล้วคิดเป็นร้อยละ 63.2 และ 36.8 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์การดำรงตำแหน่งในสภาตำบลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกับความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับมาก พบว่าสมาชิกที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนมีความรู้มากกว่าสมาชิกที่ไม่เคยมีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.7 และ 11.8 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่ามีค่า Chi-Square เท่ากับ 2.075 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.354 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์การเข้าดำรงตำแหน่งในสภาตำบลที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน **จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้**

จากการศึกษาพอที่จะอธิบายได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การดำรงตำแหน่ง และการที่สมาชิกที่เคยมีประสบการณ์ในสภาตำบลมาก่อนมีความรู้ในระดับมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนนั้น น่าจะเป็นสมาชิกที่มีประสบการณ์มีการประยุกต์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เข้าด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามเป็นเพียงการเปรียบเทียบกับผู้ที่มีความรู้ในระดับสูงด้วยกันเท่านั้นไม่ใช่เป็นการเปรียบเทียบจากภาพรวมทั้งหมด ถึงกระนั้นก็ตามผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการมีประสบการณ์ในสภาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 10: สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีการรับรู้ข่าวสารแตกต่างกันโดยมี การรับรู้ข่าวสารในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาได้แก่ มีการรับรู้มากและ การรับรู้น้อย คิดเป็นร้อยละ 35.1 และ 10.8 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ ข่าวสารของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับน้อย ปานกลาง มาก กับความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก พบว่า สมาชิกองค์การ บริหารส่วนตำบล ที่มีการรับรู้ข่าวสารในระดับน้อย จะมีความรู้มากกว่าคนที่มีการรับรู้ข่าวสารใน ระดับมาก และปานกลาง ซึ่งมีระดับการรับรู้ที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 20.0 16.9 และ 16.0 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของระดับการรับรู้ข่าวสาร กับความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่ามีค่า Chi-square เท่ากับ 0.342 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.989 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มี ความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาพอที่จะอธิบายได้ว่า การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมาก มีระดับการรับรู้ข่าวสารในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเรื่อง ใหม่ข่าวสารที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ยังมีไม่มากนัก ฉะนั้นการรับรู้ข่าวสารจึงน่าจะอยู่ในระดับปานกลาง มากกว่าระดับอื่น สำหรับการที่ผู้รับรู้ข่าวสารในระดับน้อยมีความรู้ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก การรับรู้ข่าวสารกับการวิเคราะห์ข่าวสารเป็นคนละขั้นตอนกัน ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารโดยไม่มีการ วิเคราะห์หรือสังเคราะห์ ย่อมมีผลต่อความรู้ได้เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบ นี้ เป็นการเปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มที่มีความรู้ ในระดับมากเพียงระดับเดียวเท่านั้น ถึงกระนั้น ก็ตามผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าระดับการรับรู้ข่าวสารในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มี ความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้

สมมติฐานที่ 11 : สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับการอบรมแตกต่างกันจะมี ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีระดับการได้รับการอบรมเกี่ยวกับ เรื่องโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันกล่าวคือ มีระดับ การอบรม น้อย มาก และไม่เคยอบรม คิดเป็นร้อยละ 73.5 20.0 และ 6.5 ตามลำดับ และ เมื่อเปรียบเทียบสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ไม่เคยอบรม อบรมน้อย และอบรมมาก เกี่ยวกับความรู้ในเรื่องนี้ในระดับมาก พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการอบรม น้อย จะมีความรู้ใกล้เคียงกับสมาชิกที่ได้รับการอบรมมาก คิดเป็นร้อยละ 18.4 และ 16.2 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของระดับการอบรมกับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่ามีค่า Chi-square เท่ากับ 9.904 ในระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.4042 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึง สรุปได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับการอบรมแตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับ ความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาพอที่จะอธิบายได้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับปานกลาง ซึ่งเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่งเริ่มมีขึ้นเมื่อไม่นาน มานี้ ดังนั้นการเตรียมพร้อมในเรื่อง หลักสูตร วัสดุ งบประมาณและเจ้าหน้าที่ในการฝึกอบรม อาจยังไม่พร้อมเท่าที่ควร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้รับการอบรมในเรื่องนี้น้อย และการที่ผู้ได้รับการอบรมน้อยมีความรู้ระดับใกล้เคียงกับผู้ที่ได้รับการอบรมมาก น่าจะมีสาเหตุ มาจากการที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความตั้งใจในการเรียนรู้จากการอบรมในระดับที่ ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระดับการอบรมกับความรู้ในเรื่องนี้ในทุกระดับ พบว่าการได้รับการอบรมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 12 : สมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตตั้งอยู่ใกล้เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นแตกต่างกัน จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เขตเทศบาล มากกว่า เขตสุขาภิบาล คิดเป็นร้อยละ 57.8 และ 42.2 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เขตเทศบาลและสุขาภิบาล กับ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับมาก พบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตใกล้เคียงกับสุขาภิบาล มีความรู้มากกว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตใกล้เคียงกับเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 14.0 ตามลำดับ และ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของสมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เคียงหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีค่า Chi-square เท่ากับ 2.938 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.230 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมาชิกในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตที่ตั้งอยู่ใกล้เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นแตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาพออธิบายได้ว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่อยู่ใกล้เขตเทศบาลมากกว่าสุขาภิบาล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอำเภอที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น สำหรับการที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เขตสุขาภิบาลมีความรู้ในเรื่องนี้มากกว่าสมาชิกใกล้เขตเทศบาลนั้น อาจเนื่องมาจากเดิมสุขาภิบาลเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดที่ตำบลจะต้องมีลำดับพัฒนาไปเป็นสุขาภิบาล ก่อนพัฒนาเป็นเทศบาล แต่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเรื่องใหม่ ดังนั้นความสนใจในเรื่องนี้ จึงน่าจะเกิดขึ้นกับสมาชิกพร้อม ๆ กัน และมีผลใกล้เคียงกัน จึงทำให้สมาชิกที่อยู่ใกล้เขตหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปการอภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ในการทดสอบสมมติฐานข้างต้น สามารถจำแนกตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ ปัจจัยที่เป็นตัวแปรด้านบุคคล และปัจจัยที่เป็นตัวแปรด้านสังคม จากการศึกษพบว่าปัจจัยที่เป็นตัวแปรด้านบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในขณะที่ตัวแปรที่เป็นตัวแปรด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยที่มาในการดำรงตำแหน่งและปัจจัยความแตกต่างในการผ่านการอบรม จากผลการศึกษาครั้งนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยทางด้านสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญกับความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นในการปรับปรุง หรือพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมให้มากยิ่งขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐาน พออธิบายโดยภาพรวมได้ว่า เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเรื่องใหม่ เพิ่งจัดตั้งไม่นาน ดังนั้นจึงมีผลทำให้ความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความแตกต่างกัน การที่ตัวแปรด้านอายุ ไม่สัมพันธ์กับความรู้ อาจเป็นเพราะผู้ใหญ่มากมีประสบการณ์มาก และสามารถปรับความรู้ใหม่กับประสบการณ์ได้ดีจึงทำให้อายุไม่สัมพันธ์กับความรู้ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ไม่สัมพันธ์กับความรู้ อาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารและช่องทางในการเสนอความรู้ ในปัจจุบันมีมากทำให้สมาชิกรับรู้ข่าวสารได้มาก สำหรับการเข้าดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ อาจเนื่องมาจากการเตรียมความพร้อมก่อนอาสาตนเองเข้ามาดำรงตำแหน่ง ประเภทของสมาชิก ฐานะตำแหน่งประสบการณ์การดำรงตำแหน่ง ไม่สัมพันธ์กับความรู้ อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสิ่งใหม่ในท้องถิ่น การคัดเลือกคนเข้าสู่ตำแหน่งต่าง ๆ หรือการมีประสบการณ์ น่าจะไม่มีผลมากนักกับความรู้ จึงทำให้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ในขณะที่เดียวกันการรับรู้ข่าวสารที่ต่างกัน แต่ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารอาจไม่เท่ากัน การรับรู้ข่าวสารจึงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้ การได้รับการอบรมแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้ น่าจะเป็นเพราะการอบรมเป็นการเจาะจงเนื้อหา และบุคคลเป้าหมายโดยตรง จึงทำให้มีความสัมพันธ์กันในขณะที่ความใกล้เคียง องค์กรบปกครองท้องถิ่นอื่น ไม่สัมพันธ์กับความรู้ อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเรื่องใหม่ ที่สมาชิกทุกคนไม่ว่าอยู่ใกล้หรือไกล องค์กรบปกครองท้องถิ่นอื่น จึงมีความสนใจไม่แตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง และมีสมาชิกจำนวนหนึ่งมีระดับความรู้น้อย ในขณะที่เดียวกันก็มีปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ดังกล่าว ดังนั้นเพื่อให้เป็นการพัฒนาความรู้ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงควรที่จะศึกษาหาแนวทางให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องนี้

4.4 แนวทางในการให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.4.1 เนื้อหาความรู้

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย จึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความจำเป็นในการพัฒนาความรู้ในเรื่องนี้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของเนื้อหาความรู้โดยเปรียบเทียบความรู้ในเรื่องรายได้ และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องการปกครองท้องถิ่น เรื่องอำนาจหน้าที่ และในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ามีสมาชิกมีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 34.1 31.9 5.4 และ 2.7 ซึ่งมีจำนวนค่อนข้างน้อย ดังนั้นสิ่งที่ต้องเน้นในการให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น น่าจะได้แก่ความรู้โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องอำนาจหน้าที่ เรื่องการปกครองท้องถิ่น และเรื่องรายได้รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

ความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลยังสับสนในวาระการดำรงตำแหน่งของประธานองค์การบริหารส่วนตำบล และยังไม่เข้าใจถึงเกณฑ์การเปลี่ยนจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งสับสนระหว่างองค์ประกอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น

ความรู้ในเรื่องอำนาจหน้าที่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมักจะไม่มีความสับสนในบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่เป็นอยู่กับบทบาทในองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างเห็นได้ชัด

โดยจะเห็นได้จากสมาชิกสภาตำบลส่วนมากคงเข้าใจว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือยังคงมีหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนประชากรในตำบล เป็นต้น นอกจากนั้นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่เข้าใจดีพอในหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องกระทำหรือในกิจการที่อาจกระทำ จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องนี้ให้มาก

ความรู้ในเรื่องการปกครองท้องถิ่น สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจในระเบียบบริหารราชการแผ่นดินดีพอ โดยยังไม่เข้าใจในการแบ่งส่วนราชการบริหารออกเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นชัดเจนนัก ยังคงสับสนระหว่างราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

สำหรับความรู้ในเรื่องการจัดเก็บรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยพื้นฐาน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจพอสมควร ดังนั้นจึงควรให้ความรู้ในรายละเอียดของวิธีการจัดเก็บรายได้ การจัดทำข้อบังคับงบประมาณ และการบริหารงบประมาณต่อไป

4.4.2 บัณฑิตที่มีความสัมพันธ์ กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากผลการทดสอบสมมติฐานของการศึกษา พบว่ามีบัณฑิตที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ควรพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

การเข้าดำรงตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ดังนั้นแม้ว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จะมาจากการเลือกตั้งและเป็นโดยตำแหน่งก็ตาม แต่ผลการศึกษาพบว่าสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง มีระดับความรู้มากกว่าสมาชิกโดยตำแหน่งในกลุ่มระดับความรู้มากและปานกลาง ฉะนั้นในเบื้องต้นน่าจะถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี ที่สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งมีระดับความรู้ที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันจะต้องมีการเพิ่มพูนความรู้ของสมาชิกโดยตำแหน่งเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับเปลี่ยนบทบาทซึ่งมีอยู่เดิมในการฟังฟังราชการส่วนภูมิภาคให้ลดน้อยลง โดยเน้นการปกครองตนเองให้มาก

การได้รับการอบรมมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ดังนั้นวิธีการที่ตัววิธีการหนึ่งในการพัฒนาความรู้ในเรื่องนี้ น่าจะได้แก่การฝึกอบรม และควรดำเนินการโดยเร็วในขณะที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกำลังตื่นตัวในบทบาทของตนเองในขณะนี้ ทั้งนี้เนื่องจากการอบรมเป็นการให้ความรู้แก่บุคคลเป้าหมายอย่างเจาะจง มากกว่าการให้ความรู้โดยผ่านสื่ออื่น ๆ ซึ่งเป็นการให้ความรู้ที่มีลักษณะทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจงกลุ่มเป้าหมาย

อย่างไรก็ตาม แม้ปัจจัยอื่นที่ศึกษาจะไม่สัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องนี้ก็ตาม แต่ก็มีบางปัจจัย ที่ควรให้ความสำคัญและน่าจะเป็นประโยชน์ เช่นปัจจัยระดับการรับรู้ข่าวสาร เป็นต้น จึงควรนำปัจจัยในลักษณะเช่นนี้ มาสนับสนุนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ เช่น ควรนำระดับการรับรู้ข่าวสาร ผ่านสื่อที่เป็นประโยชน์มาใช้ร่วมกับการอบรมก็น่าจะทำให้การพัฒนาความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดผลดียิ่งขึ้น

เพื่อเป็นการทราบถึงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาแนวทางการให้ความรู้และเพื่อเป็นการอธิบายสนับสนุนผลการศึกษาข้างต้นจึงได้เสนอความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

4.4.3 ความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

สำหรับความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 30 ร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่แสดงความคิดเห็น จำแนกตามระดับความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับความเข้าใจ	โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล						
	การปกครองท้องถิ่น	อำนาจหน้าที่ตนเอง	อำนาจหน้าที่อบต.	ระบบการบริหารงานในรูปสภา	ระบบการจัดทำแผนพัฒนาตำบล	การจัดทำข้อบังคับตำบล	การจัดเก็บรายได้
น้อย	22.2	25.9	21.6	25.4	21.6	33.0	37.3
ปานกลาง	57.8	56.8	64.3	63.2	55.1	52.4	49.2
มาก	20.0	17.3	14.1	11.4	23.2	14.6	13.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 23.2 คิดว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมาก มีความเข้าใจระบบการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมาก ร้อยละ 20.0 คิดว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจในการปกครองท้องถิ่นมาก ในขณะที่ร้อยละ 17.3 คิดว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของตนเองมาก มีเพียงร้อยละ 13.5 คิดว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจในการจัดเก็บรายได้มาก และร้อยละ 11.4 คิดว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้าใจว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีความเข้าใจในระบบบริหารงานในรูปสภามาก

จากการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นความคิดเห็นของแต่ละคน แต่ก็ยังมีผลที่สามารถนำไปประกอบการวินิจฉัยเพื่อสนับสนุนในการหาแนวทาง ในการให้ความรู้กับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง

การบริหารงานในรูปสภาเพราะมีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงร้อยละ 11.4 เท่านั้นที่
เข้าใจว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจในเรื่องนี้มาก

4.4.4 ปัญหาในการปฏิบัติงาน

มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงาน
โดยสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้ (ผลการวิจัยปรากฏในตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับความคิดเห็น
ที่มีต่อปัญหาในการปฏิบัติงาน

ระดับ ปัญหา	ประเด็นปัญหาในการปฏิบัติงาน					
	สมาชิกอบต. ไม่กล้าแสดง ความคิดเห็น	ระบบราชการ- การแทรกแซง อบต.	กำนัน ผู้ใหญ่ บ้านมีอิทธิพล ต่อการทำงาน	การขาดความรู้ใน ด้านกฎหมาย	ขาดที่ ปรึกษา (คปต.)	รายได้ และเงิน อุดหนุนน้อย
น้อย	23.8	33.4	34.1	22.7	22.2	50.8
ปานกลาง	44.9	40.5	25.4	29.7	38.9	28.1
มาก	31.4	27.0	40.5	47.6	38.9	21.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 47.6 เห็น
ว่าการขาดความรู้ในด้านกฎหมายมีปัญหาในการปฏิบัติงานมาก ร้อยละ 40.5 เห็นว่ากำนัน
ผู้ใหญ่บ้านยังมีอิทธิพลต่อการทำงาน ร้อยละ 38.9 เห็นว่าการขาดเจ้าหน้าที่ของรัฐ (คปต.)
เป็นที่ปรึกษาเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานมาก ร้อยละ 31.4 เห็นว่าการที่สมาชิกองค์การบริหาร

ส่วนตำบล ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นมีปัญหาในการปฏิบัติงานมาก ร้อยละ 27.0 เห็นว่าการที่ระบบราชการแทรกแซง มีปัญหาต่อการปฏิบัติงานมาก และร้อยละ 21.1 เห็นว่ารายได้และเงินอุดหนุนน้อยเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงานมาก

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคิดว่ากฎหมายเป็นกลไกที่สำคัญในการปฏิบัติงาน ดังนั้นการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับเป็นสิ่งที่จำเป็น ในขณะที่เดียวกัน กำนันผู้ใหญ่บ้าน ยังคงมีอิทธิพลในการทำงาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนความคิดในเรื่องนี้ ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเอง และตัวสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ยังคิดว่า คปต. ยังมีประโยชน์ ดังนั้น ในระยะเริ่มต้นองค์การบริหารส่วนตำบลเช่นนี้ คปต. ยังน่าจะมีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุนเบื้องต้นแก่องค์การบริหารส่วนตำบลไปพลางก่อน แล้วจึงค่อยถอนตัวออกมาในเวลาที่เหมาะสม แต่ไม่ควรจะนานเป็นเวลานานกว่า 2 ปีติดต่อกัน (ครึ่งหนึ่งของวาระในการดำรงตำแหน่งของสมาชิก)

4.4.5 สื่อและวิธีการที่เป็นประโยชน์ในการให้ความรู้

จากการศึกษาสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แสดงความคิดเห็นในการใช้สื่อและวิธีการที่น่าจะเป็นประโยชน์ในการให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสามารถอธิบายและแสดงผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 32 ร้อยละของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ในการใช้สื่อและวิธีการประเภทต่าง ๆ ในการให้ความรู้

ประโยชน์ที่ได้รับ	ประเภทของสื่อและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิก					
	การฝึกอบรม	โทรทัศน์	วิทยุ	สิ่งพิมพ์	ประชุม/สัมมนา	คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐ
น้อย	10.8	22.2	32.9	36.2	13.0	10.3
ปานกลาง	16.8	37.3	38.5	36.2	27.0	29.7
มาก	72.4	40.5	28.6	27.6	60.0	60.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	185	185	185	185	185	185

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 72.4 เห็นว่าการฝึกอบรมจะมีประโยชน์ต่อการให้ความรู้มาก ร้อยละ 60.0 เห็นว่าการประชุมสัมมนาและการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐ จะเป็นประโยชน์ต่อการให้ความรู้มาก ในขณะที่ ร้อยละ 40.5 เห็นว่าโทรทัศน์จะมีประโยชน์มาก ร้อยละ 28.6 เห็นว่าวิทยุจะมีประโยชน์ต่อการให้ความรู้มาก และร้อยละ 27.6 เห็นว่าสิ่งพิมพ์จะเป็นประโยชน์ต่อการให้ความรู้มาก

จากผลการศึกษาพบว่า การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการฝึกอบรมมีประโยชน์ในการให้ความรู้ถึงร้อยละ 72.4 นั้น สอดคล้องกับการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ซึ่งมีการผ่านการอบรมเป็นตัวแปรหนึ่ง ดังนั้นการฝึกอบรมน่าจะเป็นวิธีการที่ดีที่จะใช้ในการพัฒนาความรู้ให้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวิธีประชุมสัมมนา และเจ้าหน้าที่รัฐให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอมีประโยชน์รองลงมา สำหรับสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการให้ความรู้นั้น สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล คิดว่าโทรทัศน์มีประโยชน์มากกว่าวิทยุและสิ่งพิมพ์

การศึกษาแนวทางในการให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้นเป็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อ

1.2.4 ซึ่งปรากฏแนวทางการให้ความรู้ดังได้กล่าวมาแล้ว

สรุปแนวทางในการให้ความรู้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย และความรู้ที่ต้องเน้นให้กับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล น่าจะได้แก่ความรู้ในเรื่องโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องอำนาจหน้าที่ เรื่องการปกครองท้องถิ่น และเรื่องรายได้รายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบล เรียงตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ได้แก่ การเข้าดำรงตำแหน่งและการได้รับการอบรมดังนั้นวิธีการอบรมจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการให้ความรู้และกลุ่มบุคคลเป้าหมายในการให้ความรู้ได้แก่ สมาชิกโดยตำแหน่ง สำหรับความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับโครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการศึกษาพบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากคิดว่าสมาชิกมีความเข้าใจในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมาก และมีความเข้าใจในเรื่องการปกครองท้องถิ่นอยู่ในลำดับรองลงมา สมาชิกส่วนใหญ่ขาดความรู้ทางคำกฎหมาย การที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีอิทธิพลต่อการทำงาน และการขาดที่ปรึกษาจากเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงานมาก เรียงตามลำดับ สำหรับสื่อและวิธีการให้ความรู้ สมาชิกส่วนใหญ่คิดว่าการฝึกอบรมมีประโยชน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่การประชุมสัมมนา และการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐ